

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

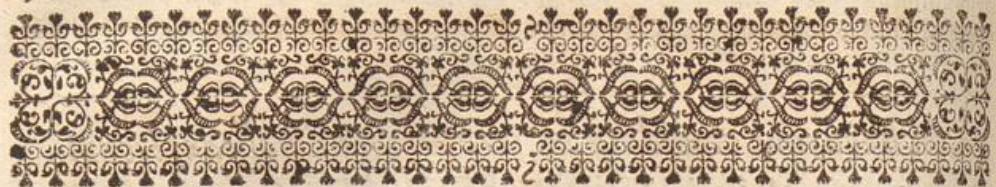
Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. I. Quid sit præscriptio, usucapio, & an valeat in foro conscientiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

DISSE R T A T I O III.

De modis acquirendi Dominium?

ARTICVLVS PRIMVS.

De modo acquirendi Dominium per præscriptionem,

§. I.

Quid sit præscriptio, usucapio, & an valeat in foro conscientie

166. **D**ico primò præscriptio hic sumpta est acquisitione Domini rei alienæ per possessionem ejus certo temporis spatio legibus definito bonâ fide continuatam. Est communis conformis legi *tertia ff. de usucaptione*, est quidem quædam differencia inter præscriptionem, & usucapiem, defacto tamen communiter confunduntur, nisi quod usucapio rebus dominicis corporalibus conveniat, præscriptio vero cadat etiam in res incorporeas; deinde hæc est de rebus etiam immobiliis, at usucapio de mobilibus: ideo triennalis præscriptio, qualis est inter res mobiles, frequentius in jure dicitur usucapio.

Præscriptio est introducta utroque iure, civili quidem *L. 1. ff. eod. ob* pu-

blicam utilitatem, ne rerum Dominia semper essent incerta, litesque infinita orientur circa earum proprietatem; Approbat canonum cap. fin. de præscriptione. Definimus, inquit Concilium lateranense, ut nulla valeat absque bona fide præscriptio.

167. Dico secundò præscriptio completa legitimè, id est post terminum temporis à lege præfixi transfert Dominum tam in foro conscientie, quam externo absque onere restituendi rem priori Domino postmodum certe cognito, ita communiter Doctores contra Adrianum, & Medinam requirentes culpam ex parte Domini prioris. Probatur primò Authoritate allegati utriusque juris. Secundò ratione: est justa lex Principis ad mensuram Dominium, & in alium transferens,

qua-

quando ita postulat bonum commune: tunc enim prior Dominus est irrationabiliter invitus, esto fuerit inculpabilis, sed hoc sit in casu præsenti ad evitandas lites, & sedandas conscientias, angoreisque scrupulorum. Conclusio intelligitur non solum de Dominio utili immobilium, sed etiam de directo contra Bartolom, Baldum, Abbatem, quia jura indefinite loquuntur.

168. Pro solvendis nota primò disparitatem esse cur res per sententiam materialiter injustam adjudicata tibi, sit à te restituenda, postquam rescis esse alienam, quod judex non conferat parti Dominium, sed declarat, quis sit juxta leges verus Dominus, lex autem præscriptionis conferat Dominium. Nequit etiam lex facere Religiosum ex non Religioso, idcirco Religio non potest præscribere contra prætententem, quod nulliter sit profensus, licet jam sit elapsum à professione quiuguennium.

Secundò lex naturalis dicet rem Domino suo restituendam, quamdiu manet Dominium penes illum; finitam autem legitimam præscriptione non manet; quare Regula juris 48. locupletari non debet quis cum alterius injuria vel justitia, intelligitur de locupletatione iusta circumveniendo alterum in contra, abus, secus de justa, ut in bello justo, præscriptione legitima, &c.

Tertiò Privatio Dominij per præscriptionem non est proprie pœna, unde non debet supponere culpam contra adversarios.

Quartò dum dicitur: si præscriptio expedit bono communi, ea debetur jure naturali, sed non debetur, alias independenter à lege positiva præscriberetur. *Resp.* Nego majorem, et si enim jus naturale dicit expedire bono communi, ac inclinet, ut jus positivum id statuat, atamen non est tale jus naturale, quod obliget ante jus positivum, ut hic fiat, ut dictum est de divisione rerum in primordio.

Quintò quando finitur tempus præscriptionis, bona fides ante id tempus erronea incipit esse fides bona vera, quia incipit res esse præscribentis.

Conclusio limitatur, ut contra minores, seu nondum attingentes 25. annos non habeat locum, uti nec contra Ecclesias ac loca pia, nisi cum remedio restitutionis integrum intra triennium post completam præscriptionem rescitam. Vide de hoc Less. Lib. 2 c. 6. dub. 18. & Haunol. tr. s. à n 344. negantem probabilius hoc beneficium majoribus intra quartuor annos, si ex ignorantia invincibili non petierint restituiri. Nomine autem restitutionis in integrum intelligitur reducere in eum statum, in quo quis erat prius, quem laederetur, reparat enim id, quod laesio abstulit.

